

[Vibeke Grønbeek]

mener ikke, at nedsættelse af kommissionen netop nu er vejen. Som ministeren også påpegede: Vi er på vej.

Ole M. Nielsen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi meget for en økologisk bæredygtig udvikling. Vi kunne finde på at kalde det kvalitativ vækst i stedet for kvantitativ vækst, og det tror vi meget på. Vi er knap så meget for kommissioner, og da jeg ikke har fået skrevet en ordførertale, skal det sådan set være det, jeg siger.

Vi kan desværre ikke gå ind for dette forslag, men det er kun kommissionen, vi ikke kan gå ind for; tankerne og ideerne vil vi meget gerne være med til at drøfte og videreudvikle, og det er vi jo allerede godt i gang med i regeringen på mange forskellige fronter, og det vil vi også være i fremtiden. Kristeligt Folkeparti er i høj grad aktiv partner i den sag, men lige nøjagtig at nedsætte en kommission tror vi ikke er den rigtige måde at angribe sagen på lige nu.

Gade (SF):

Jeg tror, jeg først vil koncentrere mig om de to ordførere, som ærligt og redeligt tog afstand fra forslaget, nemlig hr. Aage Brusgaard og hr. Filt Jensen, og så prøve at se på, hvordan argumentationen fra de to partiers side var.

Hr. Aage Brusgaards argument var, at vi i forslaget argumenterer for, at det er dansk landbrug, der er skyld i forureningen i Østersøen. Det er nu ikke helt rigtigt opfattet, men det er fuldstændig korrekt, at vi i forslaget bruger spørgsmålet om dansk landbrugs forurening med kvælstof i en sammenligning. Vi siger nemlig, at hvis den type vækst også greb om sig omkring Østersøen – altså hvis Polen fik et landbrug, der forurenede med kvælstof lige så meget som det danske, hvis Litauen, Letland og Estland fik landbrug, der forurenede lige så meget som det danske – så ville det gå helt galt med forureningen af Østersøen, fordi Danmark er det land ved Østersøen, som pr. indbygger forurener mest med kvælstof. Vi forurener rent faktisk fire gange så meget som en række af de andre lande.

Det tror jeg er noget, hr. Aage Brusgaard og hr. Filt Jensen simpelt hen ikke ved, men det er ikke en vanskelig sag for mig at finde dokumentationen frem – ikke nødvendigvis her på talerstolen, men den diskussion kan vi jo fort-

sætte et andet sted. Man kan simpelt hen slå op i HELKOM's rapporter om Østersøens forurening og se, læse sort på hvidt, at det ville blive en katastrofe, hvis vores hjælp til Central- og Østeuropa kommer til at betyde, at deres landbrug forurener lige så meget som vores.

Og hvad er så det svar, vi skal give? Ja, det er jo, at vi må omlægge landbrugsproduktionen her hos os, sådan at alle kan få en landbrugsproduktion, der kan producere og give mennesker mulighed for at arbejde på et bæredygtigt grundlag. Men der er nogle, der tror, at vi har et bæredygtigt grundlag, og det har vi ikke. I den ene rapport efter den anden fra Miljøministeriet, Miljøstyrelsen og DMU konstaterer man, at der er problemer, og at de ikke er løst.

Hr. Filt Jensen siger, at forslaget bygger på det fejlagtige synspunkt, at vi skal have lavvækst, men det er faktisk ikke rigtigt forstået. Forslaget bygger på, at vi er nødt til at tage en diskussion om, hvordan vi tilrettelægger en politik, som kan få flere i beskæftigelse – nogle vil kalde det vækstpolitik – samtidig med, at vi bruger færre ressourcer. Det er det, forslaget går ud på, og det betyder selvfølgelig lavere vækst på en lang række områder, men på en række andre områder betyder det øget vækst og beskæftigelse. Men det er ikke ligegyldigt, hvordan man tilrettelægger konceptet; det er fundamentalt afgørende, hvordan det bliver gjort.

At behovet er til stede mener jeg at kunne konstatere ud fra kapitel 10 i Europa-Kommissionens hvidbog om vækst og beskæftigelse, og Venstre plejer jo nok at mene, at de papirer, vi får dernedefra, er interessante. Nu har vi andre fundet noget, der faktisk er interessant, nemlig kapitel 10, som er den mest omfattende kritik af den politik, Venstre står for; der står helt klart, at den politik har været forkert. Nu er det selvfølgelig ikke Venstre som sådan, der angribes, men den økonomiske politik, vi traditionelt har ført i Europa; den er forkert, står der i kapitel 10, som er et partsindlæg, og det betyder, at vi skal finde frem til en ny måde at tilrettelægge vores produktion på.

Hr. Rønholt siger, at det er en politisk debat; det er jeg enig i, og det er også derfor, vi foreslår en kommission af blandet sammensætning, fordi man ikke kan undgå at blande